

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 31T/107/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222011049
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Gilányi
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2023:1222011049.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Filipom Gilányim na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.01.2023 v Bratislave takto rozhodol:

rozhodol:

U. E. nar. XX.XX.XXXX v Bratislave
trvale Q. D. XXX/XX, Bratislava

sa uznáva vinným, že

od presne nezisteného času do 12.15 hodiny dňa 27.07.2022 v Bratislave na Stavbárskej ulici u seba neoprávnene prechovával 30 ks skladačiek (22 ks papierových a 8 ks alobalových) s obsahom práškoveho materiálu a jedno plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom hnedého práškoveho materiálu, ktoré po výzve a poučení podľa § 89a ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal hliadke Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava - Vrakuňa, pričom následným skúmaním Kriminalisticko-expertíznym ústavom Policajného zboru v Bratislave pod číslom ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2022/8073 bolo zistené, že 30 ks skladačiek (22 ks papierových a 8 ks alobalových) obsahovalo práškový materiál s hmotnosťou spolu 1 227 mg s priemernou koncentráciou 10,2 % hmotnostných heroínu, obsahujúce 125 mg absolútneho heroínu, čo KEÚ PZ považuje za 8-25 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo hnedý práškový materiál s hmotnosťou 376 mg s priemernou koncentráciou 5,3 % hmotnostných heroínu, obsahujúce 20 mg absolútneho heroínu, čo KEÚ PZ považuje za 2-4 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom heroín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

teda

neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu inú omamnú látku ako z rastliny rodu konopa,

čím spáchal

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 5, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a), písm. i) Trestného zákona sa obžalovanému po dobu ochranného dohľadu ukladá:

- zákaz požívania omamných a psychotropných látok,
- príkaz nezdržiavať sa na Stavbárskej ulici v Bratislave a v okolí 500 metrov od Stavbárskej ulice v Bratislave,
- príkaz podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

Odôvodnenie

Dňa 24.11.2022 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal obžalobu na obžalovaného U. E. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Obžalovaný pred otvorením hlavného pojednávania požiadal o oslobodenie jemu ustanovenej obhajkyne doc. T.. L. A., U.. od povinnosti obhajovať ho. Žiadosť odôvodnil najmä tým, že má nedôveru voči obhajkyňe a žiada, aby mu bol ustanovený obhajca T.. U. W.. K žiadosti sa vyjadrila ustanovená obhajkyňa, ktorá uviedla, že dňa 16.01.2023 vykonala poradu s obžalovaným a že miera dôvery medzi obžalovaným a ňou poklesla do takej miery, že nemôže ďalej vykonávať úkony obhajoby. Súd žiadosť obžalovaného podľa § 43 ods. 2 Trestného poriadku zamietol.

Obžalovaný má podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku právo kedykoľvek zvoliť si obhajcu, ktorému dôveruje. Ak mal obžalovaný záujem, aby ho obhajoval obhajca T.. U. W., ku ktorému má dôveru, obžalovanému nič nebránilo si tohto obhajcu zvoliť. Obžalovaný tak neučinil. Súd nemal možnosť ustanoviť obžalovanému obhajcu T.. U. W., ako to obžalovaný požadoval, keďže by tak postupoval v rozpore s ust. § 40 ods. 1 posledná veta Trestného poriadku. V tomto smere súd upozorňuje, že v prípade ustanovenia obhajcu obvinený nie je oprávnený určovať si, koho mu za obhajcu súd ustanoví a koho nie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Tdo/30/2018 zo dňa 25.06.2018).

Ďalej ak si obžalovaný, u ktorého je daný dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku nezvolí obhajcu, je povinnosťou súdu podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku ustanoviť obžalovanému obhajcu. Ustanovenie obhajcu sa pritom vykoná podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku prostredníctvom programového prostriedku schváleného ministerstvom spravodlivosti zo zoznamu advokátov. Teda nie je podmienené súhlasom obžalovaného s ustanovením konkrétneho obhajcu, ani vyjadrením dôvery zo strany obžalovaného voči konkrétnemu obhajcovi. Inak povedané ustanovenie konkrétneho obhajcu nezávisí od toho, či obžalovaný konkrétnemu obhajcovi dôveruje. Z uvedeného vyplýva, že ak obžalovanému môže byť ustanovený obhajca, ku ktorému nemá dôveru, tak iba prostá absencia dôvery obžalovaného voči obhajcovi nemôže byť dôvodom pre oslobodenie obhajcu od povinnosti obhajovať. Oslobodenie od povinnosti obhajovania je prípustné len zo závažných dôvodov alebo v prípade dlhodobého neplnenia povinností zo strany obhajcu. Závažným dôvodom bude stav podstatnej (kvalifikovanej) nedôvery medzi obžalovaným a obhajcom. V danom prípade však súdu vôbec nebolo ani zo strany obžalovaného ani zo strany obhajkyne konkretizované, v čom spočíva vzťah nedôvery medzi nimi, teda súd nezistil žiadne také skutočnosti, pre ktoré by mohol konštatovať podstatnú nedôveru medzi obžalovaným a obhajkyňou. Naopak súd v konaní zistil, že obhajkyňa sa buď osobne alebo prostredníctvom zástupcu dostavovala k úkonom trestného konania, poskytovala obžalovanému potrebnú právnu pomoc, vykonala s obžalovaným poradu (minimálne dňa 16.01.2023 pred termínom hlavného pojednávania), riadne a včas predniesla návrhy obžalovaného na vykonanie dokazovania (č. I. 156). Súd teda nezistil, že by si obhajkyňa neplnila svoje povinnosti alebo že by úkony obhajkyne neboli spôsobilé naplniť legitímne očakávania obžalovaného od obhajcu. K uvedenému súd iba pripomína, že

za porušenie práva na obhajobu nemožno považovať ani skutočnosť, že obvinený má inú predstavu o spôsobe svojej obhajoby zo strany obhajcu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Tdo/80/2014 zo dňa 28.01.2015), ale iba stav, kedy absentuje právna pomoc obvinenému zo strany obhajcu a obhajoba sa tak stáva iba iluzórnou (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 452/2010 z 8. decembra 2011). Takýto stav v konaní preukázaný nebol. Súd tak nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by mohol obhajkyňu oslobodiť od povinnosti obhajovať obžalovaného, preto žiadosť obžalovaného zamietol.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku kladne vyhlásil, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohol sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu, a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin. Na základe uvedených vyhlásení, súd u obžalovaného v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal jeho vyhlásenie a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa menovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaním znaleckého posudku L.. L. z č. I. 67-75 a prečítaním listinných dôkazov, a to lustrácii z č. I. 93-111, aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného a rozsudku z č. I. 83-84. Súd vykonaním uvedených dôkazov vyčerpал dôkazné návrhy strán súvisiacich s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení. Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

Súd vzal za dokázané nasledovné. Obžalovaný sa ku skutku kladenému mu za vinu priznal a tento úprimne oľutoval, čo vyplynulo z priebehu hlavného pojednávania a vyjadrení obžalovaného ku skutku. Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplynuli skoršie odsúdenia obžalovaného. Zo znaleckého posudku z č. I. 67-75 vyplynulo, že u obžalovaného bola zistená závislosť od heroínu a škodlivé užívanie metamfetamínu. Znalčka nenavrholo uložiť obžalovanému ochranné liečenie vzhľadom na skoršiu liečbu a jeho dostatočnú informovanosť ohľadom prípadnej liečby. Obžalovaný vyjadril záujem liečiť sa.

V otázke viny súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania stíhaného zločinu, pretože obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete, ku ktorému vyhlásil svoju vinu a súd toto vyhlásenie prijal, naplnil znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

V otázke trestu súd dospel k nasledovnému. Súd pri ukladaní trestu vychádzal z ust. § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na potrebu ochrany spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti obžalovaným a súčasne na to, aby iných trest odradil od páchania trestných činov, majúci tiež na zreteli vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a ďalšiu trestnú činnosť už nepáchal a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Obžalovaný sa skutku dopustil po tom, ako bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/287/2021 zo dňa 19.10.2021, právoplatným dňa 19.10.2021, pričom obžalovaný sa skutku nedopustil v súbehu so žiadnym iným skutkom, za ktorý bol odsúdený skorším rozhodnutím súdu. Súd tak ukladal samostatný trest v trestnej sadzbe stíhaného zločinu podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona, teda v trestnej sadzbe tri roky až desať rokov trestu odňatia slobody. Pritom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zohľadnil pomer a mieru priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností. V rámci priťažujúcich okolností súd prihliadol na to, že obžalovaný bol pred spáchaním predmetných trestných činov už za trestný čin početnekrát odsúdený, vrátane drogovej trestnej činnosti. Obžalovaný pritom za predchádzajúce trestné činy vykonal viacero trestov odňatia slobody. V rámci poľahčujúcich okolností súd zohľadnil, že obžalovaný sa ku skutku priznal a vyjadril úprimnú ľútosť nad spáchaným skutkom. Zároveň súd poukazuje na to, že obžalovaný bol už rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 6T/12/1999 zo dňa 08.07.1999 odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb., ktorý podľa § 437 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 11 Trestného zákona vykazuje znaky zločinu a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 3T/50/1996 zo dňa 28.01.1997 odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb., ktorý podľa

§ 437 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 11 Trestného zákona vykazuje znaky zločinu. Pritom uvedené odsúdenia obžalovanému doposiaľ neboli zahľadené. Súd tak vzhľadom na vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a vzhľadom na recidívu zločinu mal ukladať trest v upravenej trestnej sadzbe so zvýšenou dolnou hranicou trestnej sadzby o jednu polovicu (§ 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák.), t. j. v trestnej sadzbe šesť rokov a šesť mesiacov až desať rokov trestu odňatia slobody. Súd pri výmere trestu s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 (S 44/2017) ďalej zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine. V tejto súvislosti súd uvádza, že vzhľadom spôsob spáchania stíhaného trestného činu, keď sa obžalovaný dopustil trestného činu najmenej závažnou formou, teda prechovávaním nedovolennej látky (nie jej výrobou alebo obchodovaním) a vzhľadom na zásadný časový odstup od trestnej činnosti, pre ktorú došlo k zostreniu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona by bolo primerané ukladať obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t. j. trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov, avšak zohľadniac skutočnosť, že obžalovaný učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, je primerané poskytnúť obžalovanému s poukazom na označené stanovisko trestného kolégia zvýhodnenie v podobe uloženia miernejšieho trestu. Preto súd podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Trestného zákona obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, ktorý považoval za primeraný, nie neprimerane prísny, spôsobilý naplniť funkcie trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona. Súd zároveň konštatuje, že nezistil žiadne také mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by bolo možné pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Súd pre úplnosť uvádza, že vzhľadom na trestnú sadzbu stíhaného trestného činu bolo vylúčené samostatné uloženie tzv. alternatívneho trestu a súd nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie iného druhu trestu popri treste odňatia slobody. Vzhľadom na výšku ukladaného trestu odňatia slobody bolo podmienené odloženie jeho výkonu vylúčené.

Keďže obžalovaný bol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň nevzhladol žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s iným stupňom stráženia (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Obžalovaný bol v minulosti už dvakrát vo výkone trestu za úmyselný trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi. Obžalovaný je opätovne odsúdený za takýto trestný čin a znovu je mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný síce deklaruje snahu viesť riadny život, avšak vzhľadom na doterajší spôsob života v podobe sústavného páchania rôznorodej trestnej činnosti, obžalovaný nepreukázal žiadnu mieru nápravy a nedá sa teda očakávať, že obžalovaný po vykonaní trestu povedie riadny život. Preto mu súd podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na dobu jeden rok, ktorú súd považoval za dostatočnú pre naplnenie účelu ochranného dohľadu. V záujme toho, aby obžalovaný po vykonaní trestu viedol riadny život súd podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému aj povinnosti smerujúce k tomu, aby sa obžalovaný zdržal ďalšej trestnej činnosti. V tomto smere súd zohľadnil aj postoj obžalovaného, ktorý sa vyjadril, že v budúcnosti už nechce užívať omamné a psychotropné látky, preto mu uložil zákaz užívania týchto látok, čo môže napomôcť k tomu, aby obžalovaný po vykonaní trestu ďalšiu drogovú trestnú činnosť už nepáchal. Súd ďalej zohľadnil aj postoj obžalovaného, ktorý sa vyjadril, že by chcel absolvovať protitoxikomanické liečenie, preto mu uložil príkaz podrobiť sa takejto liečbe (keďže súd neukladal ochranné liečenie), čo rovnako môže napomôcť k tomu, aby obžalovaný po vykonaní trestu ďalšiu drogovú trestnú činnosť už nepáchal. Súd napokon zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil trestného činu na Stavbárskej ulici v Bratislave, o ktorej lokalite je všeobecne známe, že ide o lokalitu s vysoko exponovanou drogovou trestnou činnosťou. Preto súd uložil obžalovanému príkaz nezdržiavať sa v tejto lokalite, čo rovnako môže napomôcť k tomu, aby obžalovaný po vykonaní trestu ďalšiu drogovú trestnú činnosť už nepáchal.

Keďže zo znaleckého dokazovania vyplynulo ako neopodstatnené uloženie ochranného liečenia protitoxikomanického a súd uložil obžalovanému povinnosť podrobiť sa takémuto liečeniu v rámci výkonu ochranného dohľadu, vzhľadom na jeho postoj na hlavnom pojednávaní, súd preto ochranné liečenie obžalovanému neuložil.

Poučenie

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava II, Drieňova 5, 827 02 Bratislava. Rozsudok nemôže napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Okresný súd Bratislava II
dňa 18.01.2023

JUDr. Filip Gilányi
samosudca

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava II, Drieňova 5, 827 02 Bratislava. Rozsudok nemôže napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Okresný súd Bratislava II
dňa 18.01.2023